

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

AVRUPA İNSAN HAKLARI MAHKEMESİ

İKİNCİ BÖLÜM

KABUL EDİLEBİLİRLİK HAKKINDA KARAR

Başvuru no: 66687/11

Ömer KARAKUŞ / Türkiye

Başkan,

Ledi Bianku

Hâkimler,

Paul Lemmens,

Jon Fridrik Kjølbro,

ve Bölüm Yazı İşleri Müdür Yardımcısı Hasan Bakırcı'nın katılımıyla 27 Haziran 2017 tarihinde Komite halinde toplanan Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (İkinci Bölüm),

22 Eylül 2011 tarihinde yapılan yukarıda anılan başvuruyu göz önüne alarak,

Gerçekleştirilen müzakerelerin sonucunda aşağıdaki kararı vermiştir:

© T.C. Adalet Bakanlığı, 2019. Bu gayri resmi çeviri, Adalet Bakanlığı, İnsan Hakları Dairesi Başkanlığı tarafından yapılmış olup, Mahkeme açısından bağlayıcılığı bulunmamaktadır. Bu çeviri, davanın adının tam olarak belirtilmiş olması ve yukarıdaki telif hakkı bilgisiyle beraber olması koşulu ile Adalet Bakanlığı, İnsan Hakları Dairesi Başkanlığına atıfta bulunmak suretiyle ticari olmayan amaçlarla alıntılanabilir.

OLAYLAR

1. Başvuran Ömer Karakuş, Türk vatandaşı olup, 1992 doğumludur ve Çorum'da ikamet etmektedir.

Davanın Koşulları

2. Davanın koşulları, başvuran tarafından ibraz edildiği şekliyle aşağıdaki gibi özetlenebilir.

3. Başvuranın yedi yaşındaki erkek kardeşi olan Ahmet Karakuş 16 Haziran 2001 tarihinde Çorum'daki bir köyün sokağına düşen aktif elektrik teline dokunduktan sonra ölmüştür.

4. Olayla ilgili yapılan ceza soruşturmasına göre elektrik telinin önceki gün şiddetli fırtına sonucu koptuğu tespit edilmiştir. Köyde yaşayan iki kişi, devlet tarafından işletilen, Türkiye Elektrik Dağıtım Anonim Şirketini ("TEDAŞ") kopmuş kablo hakkında bilgilendirmiştir. Ancak kablonun tamiri veya kaldırılması için TEDAŞ bir girişimde bulunmamıştır.

5. Soruşturma sonucunda, Laçın Cumhuriyet Savcılığı, Laçın Asliye Ceza Mahkemesine bölgedeki elektrik kablolarının bakımından sorumlu TEDAŞ görevlileri ile söz konusu zamanda Ahmet'e bakmakla yükümlü olan Ahmet Karakuş'un dedesi M.K. ve kablonun koptuğu evin sahibi olan M.K. hakkında bir iddianame sunmuş ve bu kişileri taksirle ölüme sebep olmakla suçlamıştır.

6. Laçın Asliye Ceza Mahkemesi 18 Mart 2004 tarihinde bütün davalıların beraatına karar vermiştir.

7. Yargıtay 25 Şubat 2008 tarihinde, söz konusu suça ilişkin kovuşturmanın zaman aşımına uğraması sebebiyle, ceza yargılamalarının düşürülmesi gerektiğine karar vermiştir.

8. Başvuran belirtilmeyen bir tarihte Adalet Bakanlığında yargılamanın yenilenmesini talep etmiştir. Adalet Bakanlığı 9 Şubat 2011 tarihinde söz

konusu talebi inceleme yetkisi olmadığı gerekçesiyle başvuranın talebini reddetmiştir.

ŞİKÂYET

9. Başvuran, Sözleşme'nin herhangi bir maddesine dayanmadan, erkek kardeşinin elektrik çarpmasından dolayı ölmesinden şikâyetçi olmuştur. TEDAŞ yetkililerinin kopmuş elektrik kablosunun neden olduğu tehlikeyi ortadan kaldırmak için gerekli tedbirleri almadıklarını iddia etmiştir.

HUKUKİ DEĞERLENDİRME

10. Başvuran, Devlet yetkililerinin erkek kardeşinin yaşama hakkını korumak için gerekli önlemleri almadıklarından şikâyetçi olmuştur.

11. Mahkeme başvuranın şikâyetinin, Sözleşme'nin 2. maddesi uyarınca incelenmesi gerektiğini düşünmektedir.

12. Mahkeme, Sözleşme'nin 2. maddesinin 1. fıkrasının ilk cümlesinin, Devleti, sadece yaşamın kasıtlı ve yasa dışı olarak kaybını önlemeye değil, aynı zamanda yargı alanına giren kişilerin yaşamlarını korumak için uygun tedbirleri almaya zorunlu kıldığını yinelemektedir (bk., diğer kararlar arasında, *Ciechońska/Polonya*, no. 19776/04, § 60, 14 Haziran 2011 ve burada anılan davalar).

13. Mahkeme ayrıca, ciddi yaralanma veya ölümlerde, Sözleşme'nin 2. maddesinden doğan Devletin pozitif yükümlülüğün, mağdura uygun tazminat sağlanması, olay hakkındaki gerçeklerin açığa çıkarılması, faillerin olay nedeniyle sorumluluklarının tespit edilmesini sağlayacak nitelikte etkin ve bağımsız yargı sisteminin kurulmasını da gerektirdiğini yinelemektedir. Böyle bir sistem, ceza hukuku kapsamında bir başvuru yolunu içerebilir ve belirli koşullarda, böyle bir başvuru yolunu içermesi gerekir (bk., ceza

hukuk yolunun ihtiyaç duyulduğu durumlara örnekler, *Cavit Tınarlıoğlu/Türkiye*, no. 3648/04, §§ 117-118, 2 Şubat 2016; *Mikhno/Ukrayna*, no. 32514/12, § 131, 1 Eylül 2016 ve *Gençarslan/Türkiye* (k.k.), no. 62609/12, §§ 19-22, 14 Mart 2017). Ancak, ihmalin görülmesi durumunda; yükümlülük, yasal sistemin mağdurlara hukuk mahkemelerinde bir hukuk yolunu ister tek başına ister ceza mahkemelerinde bir hukuk yolu ile birlikte sunması halinde yerine getirilebilmektedir (bk., yukarıda anılan *Ciechońska*, § 66).

14. Mahkeme somut davada, başvuranın erkek kardeşinin ölümünden sonra sadece ceza hukuk yoluna başvurduğunu ve hukuk mahkemeleri nezdinde hiçbir hukuk yoluna başvurmadığını kaydetmektedir. Ölümün kasti olarak gerçekleşmediği dikkate alındığında, Mahkeme, ilk olarak başvuranın hukuk mahkemelerine başvurmamış olmasının Sözleşme'nin 35 § 1 maddesi kapsamında tüm iç hukuk yollarının tüketilip tüketilmediğine ilişkin konuyu gündeme getirebileceği kanaatindedir. Diğer taraftan, Mahkeme, başvuranın olaylarla ilgili başka hukuk yollarına başvurma zorunluluğu olmasa bile, başvuru her halükarda kabul edilemez olduğu için bu konuda bir karara varma gereği duymamıştır.

15. Mahkeme, söz konusu ceza yargılamaları, Mahkemeye başvuru yapılmadan yaklaşık üç buçuk yıl önce 25 Şubat 2008 tarihinde zaman aşımına uğradığı için düşürüldüğünü kaydetmektedir. Başvuran daha sonra, yargılamanın yenilenmesini talep etmiş olmasına rağmen, Mahkeme, söz konusu talep kabul edilip yargılamalar yeniden başlatılmadığı sürece, yargılamanın yenilenmesine dair talebin reddedilmesinin, Sözleşme'nin 35 § 1 maddesi kapsamındaki altı aylık sürenin işlemlerini yeniden başlatmadığını yinelemektedir (bk. *Eder/Almanya* (k.k.), no. 11816/02, 13 Ekim 2005 ve *Hysi/Arnavutluk* (k.k.), no. 38349/05, 26 Şubat 2008). Bu nedenle Mahkeme, Yargıtayın 25 Şubat 2008 tarihli kararının mevcut davaya ilişkin olarak iç hukuktaki nihai karar olduğunu ve başvuranın bu karardan sonra altı ay içinde Mahkemeye başvuru yapmadığı kanaatindedir.

16. Dolayısıyla, başvuranın şikâyetleri Sözleşme'nin 35 § 1 maddesinde düzenlenen altı ay kuralına uymadığı için kabul edilemez bulunmuş ve Sözleşme'nin 35 § 4 maddesi uyarınca reddedilmelidir.

Bu gerekçelerle, Mahkeme, oy birliğiyle,

Başvurunun kabul edilemez olduğuna *karar vermiştir*.

İşbu karar İngilizce olarak tanzim edilmiş olup, 20 Temmuz 2017 tarihinde yazılı olarak bildirilmiştir.

Hasan Bakırcı
Yazı İşleri Müdür Yardımcısı

Ledi Bianku
Başkan